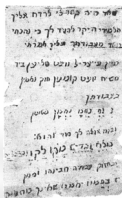

השבת של רבי נחמן מברסלב

... אשר אנכי מצווך היום ... (ל,טו)

עיקר אריכות ימיו של האדם הוא מה שצריכין לזהר להאריך ולהרחיב היום בכל יום ויום, כי כל יום ויום בתחלתו הוא קצר מאד, ובא להאדם, לכל אחד ואחד כפי בחינתו, במצר גדול, וכנראה בחוש, שבכל יום ויום בתחלתו קשה על האדם מאד מאד העבודה שהוא צריך לעשות בזה היום. ומחמת זה רבים נמנעין מעבודתו יתברך ודוחין ומטעין את עצמם בכל יום ויום, שאומרים: היום קשה לי להתפלל! היום לבי אטום! היום יש לי מניעות ובלבולים אלו! וכן מזדמן לו כמעט בכל יום ויום, עד שמחמת זה רבים מזלזלין בדברים העומדים ברומו של עולם, ומאי ניהו? תפילה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, והתפילה דומה עליהם למשא, וחפצים לפטור התפילה מעליהם, וכל זה מחמת שאינם מבינים ואינם משימים אל לבם לראות היטב שבכל יום ויום הוא כך, כי כל יום בתחלתו הוא קצר ובא להאדם במצר ובצמצום גדול, והקדושה והעבודה שהוא צריך לעשות בזה היום עדיין היא נעלמת במצר גדול ובקטנות גדול מאד. אבל האדם צריך בכל יום להיות **גבור כארי** וכו', להתגבר להאריך ולהרחיב את היום ולילך בכל שעה מקטנות לגדלות, דהיינו להגדיל כל שעה ושעה מהיום בתוספת קדושה יתרה, שזה עיקר העבודה, מה שצריכין בכל עת לצאת ממוחין דקטנות למוחין גדולות. וזה עיקר יציאת מצרים שאנו צריכין לזכור בכל יום ויום, כי בכל יום צריכין להשתדל לצאת ממצר למרחב, שזהו בחינת: **מן המצר קראתי י-ה, ענני במרחב**, שזה עיקר אריכות ימיו של האדם כנ"ל. (הלכות גנבה - הלכה ג, אות י לפי אוצר היראה - יראה ועבודה, אות קסא)

עצות

(עצות המבוארות - ראש השנה - אות ו)

מה שאנשים נוסעים לצדיקים לראש השנה, הוא מפני שעיקר המתקת הדינים נעשה רק על ידי קדושת המחשבה וטהרתה; ולטהר ולקדש את המחשבה אפשר רק על ידי התקשרות לצדיקים. ומפני שראש השנה הוא מקור הדינים לכל השנה, על כן צריך להזהר בטהרת המחשבה בימי ראש השנה, כדי להמתיק ולבטל את הדינים. ועל כן נוסעים לצדיקים לראש השנה, כדי לזכות לקדושת המחשבה וטהרתה.

תפילה

(לקוטי תפילות חלק א - תפילה עו)

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתזכני ברחמיך הרבים לילך ולנסוע לצדיקים אמתיים על ראש השנה, ולהיות מקושר תמיד לצדיקים אמתיים, ועל ידי זה אזכה לקדש את דעתי ומחשבתי בקדושה גדולה. ותחמול עלי בחמלתך הגדולה, ותהיה בעזרי ותצילני מכל מיני מחשבות זרות ומכל מיני פגם הדעת שבעולם, ותחנני מאתך חכמה דעה בינה והשכל, ותזכני מהרה לקדושת המחשבה בשלמות באמת. וברחמיך הרבים תמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל מעתה ועד עולם.

ונזכה לקבל קדושת ראש השנה על ידי הצדיקים אמתיים, ולתקן כל התקונים שצריכין לתקן בראש השנה שהוא מקור הדינים של כל השנה. ותהיה מחשבתנו קדושה וטהורה תמיד, ובפרט בראש השנה הקדוש. אנא רחום, ברחמיך הרבים, תרחם עלינו ותזכנו ותחננו אז לקדושת המחשבה ביותר, ותשמרנו ותצילנו שלא יעלה אז על מחשבתנו שום מחשבה זרה וחיצונה כלל, רק בשמך נגיל כל היום באימה וביראה בקדושה ובטהרה גדולה, במחשבות קדושות וזכות וצחות בתכלית הזכות והבהירות, עד שנוכה בכח התקשרות הצדיקים האמתיים לתקן ולברר כל הברורים בראש השנה, לברר כל ניצוטי הקדושה מעמקי הקליפות, ולהמתיק ולבטל כל הדינים שבעולם מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל, ויומשך עלינו אך טוב וחסד וישועה ורחמים גדולים **מראשית השנה ועד אחרית שנה**. ותכתבנו ותחתמנו אז לחיים טובים ארוכים ולשלום, לחיים אמתיים, חיים שיש בהם יראת שמים, חיים שנוכה בהם לשמור מצוותיך ולעשות רצונך באמת ובלב שלם, ולתקן כל מה שפגמנו מעודנו עד היום הזה, ותשפיע עלינו פרנסה טובה ורחמים וחיים ושלוש וכל טוב.

רבונו של עולם, אתה יודע גודל החיוב לנסוע על ראש השנה לצדיקים אמתיים, וגם אתה יודע את עוצם רבוי המניעות שמתגברים על זה מכל הצדדים. חומל דלים, חוס וחמול עלינו ועזרנו וזכנו לשבור כל המניעות, והורנו דרכיך והדריכנו באמתך ולמדנו, שנוכה לילך ולנסוע לצדיקים אמתיים על ראש השנה, באופן שנוכה על ידם לקדושת המחשבה באמת. כי אתה יודע שעכשיו בעוקבות משחא, עיקר סמיכתנו וישועתנו הוא רק על ימי ראש השנה הקדושים, אשר בהם אנו נשענים להתקרב אליך, ולהמשיך אלקותך ומלכותך עלינו מראש השנה על כל השנה כולה. ואנחנו לא נדע מה נעשה בימי ראש השנה הקדושים, ואיך לרצות אותך אז כראוי. שנוכה להמליכך עלינו באימה וביראה, ואיך לעמוד כנגד כל השונאים והמקטרגים לסתום פי מסטינו

.. בן-מאה ועשרים שנה אנכי היום .. (לא,ב)

'היום' מלאו ימי ושנותי, כי אינו יכול לילך יותר, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סוטה יג): מלמד, שנסתמו ממנו וכו'. כי הוא צריך לחיות חיים ארוכים לילך בכל פעם יותר ויותר, וכשאינו יכול לילך יותר מוכרח להסתלק, כמובן בשיחות הקדושות של רבינו ז"ל, וזה לשונו: קודם הסתלקותו אמר שכבר הוא עומד עכשיו על מדרגה כזו שאי אפשר להשיג יותר בשום אופן כל זמן שמלושבין בהגוף, ואמר שמתגעגע מאד מאד להפשיט גופו. כי אי אפשר לו לעמוד על מדרגה אחת בשום אופן, כי כל ימי חייו מעולם לא עמד על מדרגה אחת אפילו כשהגיע לאיזה מדרגה עליונה שיהיה אפילו לתכלית המעלה אף על פי כן היה מחפש יותר עד שהגיע למדרגה גבוהה יותר ויותר. וכן היה תמיד כל ימי חייו, כמבואר במקום אחר (שבחי הר"ן - סימנים לג לד). ולבסוף הגיע למדרגה גבוהה שאי אפשר בתוך הגוף להשיג יותר בשום אופן. ועל כן היה מוכרח להסתלק ואמר בזה הלשון: הייתי כבר מרוצה לפשוט כותנתי, מכיוון שאיני יכול לעמוד על מדרגה אחת (הלכות תפלין - הלכה ה, אות לו; שיחות הר"ן - סימן קעט).

... הנך שוכב עם אבותיך וקם ... (לא,טו)

בעולם הזה, אין מעמד מאחר שסופו לשכב ולמות, אבל תחיית המתים נקרא בשם עמידה, בדברי רבותינו ז"ל בכל מקום. וכמו שכתוב (דברים לא): "הנך שוכב עם אבותיך וקם", שנאמר על תחיית המתים, כי אז עיקר הקיום והעמידה לנצח מאחר שלא יחזרו לשכב על העפר עוד, כי צדיקים שעתידי הקדוש ברוך הוא להעמיד אינם חוזרים לעפרם (הלכות תפלין - הלכה ו, כ"ז).

שיחות

(שיחות מרי ישראל אודסר, זצ"ל - כ"ה)

היה חסידים שהם היו מתנגדים הכי גדולים, ואני עשיתי להם צרות כאלה.. והיה לישיבה שלהם שם יותר מכל הישיבות, אפילו של ירושלים. והם נתנו לי שתי לירות לחדש במקום עשרה, שתיים עשרה, חמש עשרה לירות, הם נתנו לי שתי לירות. אז הם אמרו שהם נותנים לי רק בשביל "רחמנות שיש לו ילדים קטנים והוא צריך לפרנס. אבל הוא לא בן ישיבה, הוא לא לומד גמרא. הוא לומד 'לקוטי מוהר"ן', 'לקוטי תפלות' ותהלים, זה בן ישיבה?". אבל ה'לקוטי מוהר"ן' וה'לקוטי תפלות' והתהלים זה עשה להם צרות גדולות...

ומקטריגנו, כי אם בזכות וכח הצדיקים אמתיים, עליהם אנו נשענים ובהם אנו סמוכים, כי הם ילחמו לפנינו ויכניעו ויפילו כל שונאינו ורודפינו, וימשיכו עלינו קדושת ראש השנה בשלמות, על כן רחם עלינו למען שמך, והיה בעזרנו שנוכה לשבור כל המניעות ונוכה לבא לצדיקים אמתיים על ראש השנה, ולהתקשר אליהם באמת ולזכות לקדושת המחשבה בשלמות על ידם, ונוכה להמתיק ולבטל כל הדינים ולהמשיך עלינו חסדים טובים, ותזכנו להכיר ולדעת רוממותך וממשלתך עלינו, ותמלך עלינו בכבודך מהרה, **ויזע כל פעול כי אתה פעלתו. ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, ה' אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה**, ותטהרנו ותקדשנו בקדושתך העליונה מעתה ועד עולם, אמן סלה.

סיפור

(נסיעת רבינו ז"ל בארץ-ישראל, סימנים לג' לח)

... ואחר כל אלה, אחר אשר עשה (רבינו, ז"ל) כל מיני עבודות באמת ובתמים והרבה בתעניתים ובתפילות רבות מאד ובסגופים ושבירת תאוות ומידות, ועמד בנסיונות רבות ושאר כל עניינים, והרבה בהתבודדות מאד מאד לדבר בינו לבין קונו ולפרש שיחתו בלשון אשכנז וכו', כנזכר לעיל, עד שזכה למדרגה גבוהה ועליונה מאד מאד בתכלית הקדושה ובתכלית הביטול ובהתקרבות גדול להשם יתברך במדרגת גדולי בני עליה, וכל זה זכה בימי ילדותו ממש, כי יומם לא נח, לילה לא נח ולא שקט, והתמיד מאד בעבודתו מיום אל יום מתחילת ימי קטנותו וימי נעוריו, ויעז וטרח מאד מיום אל יום, עד שזכה בימי נעוריו ממש לכל הנ"ל, לקדושה גבוהה ונוראה והשגה עצומה מאד וכו' במדרגת גדולי בני עליה, ואחר אשר זכה לכל זה, אף על פי כן לא היה מקרר דעתו בזה, ולא הניח עצמו לעמוד, רק גם אחר כך בכל יום ובכל שעה היה משתוקק ומתגעגע ונכסף להשם יתברך, כאילו לא התחיל עדיין כלל בשום עבודה בעולם, ואפילו אחר שבא מארץ ישראל וזכה שם להשגה עליונה וגבוהה מאד מאד, אשר אין לשער כלל, אף על פי כן מיום שבא מארץ ישראל עד היום שנשתלק בשלום למעלה למעלה, היה לו תמיד געגועים וכסופין וכו' להשם יתברך, כאילו לא התחיל עדיין כלל.

ולספר בעניין זה תקצר המון יריעות, אפילו מה שזכינו להבין קצת בעניין זה, כפי מה ששמענו מפיו הקדוש וראינו בעינינו, כי בכל פעם היה דרכו, שהיה מתגעגע להשם יתברך, והיה שפל בעיני עצמו באמת, והיה לו רחמנות גדול על עצמו, כאילו לא הריח עדיין מעולם שום ריח של עבודת השם וכמו שלא התחיל עדיין כלל, ובאמת אפילו מי שעבר על כל התורה כולה, חס ושלום, כמה וכמה פעמים, וזכה להאיש האיש נתעורר בתשובה באמת, שאז בוודאי, כשמסתכל בעצמו היכן

הוא בעולם, בוודאי יש לו לב נשבר מאד ויש לו רחמנות גדול מאד על עצמו בהכנעה גדולה וכו', ואין צריך להאריך בזה, בדבר המובן בעצמו, אף על פי כן אפילו זאת הרחמנות והלב נשבר של הבעל תשובה הנ"ל לא יגיע לחלק מאלף ורובה של גודל הרחמנות והלב נשבר בהכנעה גדולה וכו', שהיה לרבינו זכרוננו לברכה בכל פעם ופעם קדם שבא לאיזה השגה:

והכלל — כי לעולם לא נח ולא שקט, אפילו בימי גדולתו, אף על פי שכבר זכה למה שזכה, להשגת אלקות במדרגה גבוהה, עצומה ונוראה מאד, אף על פי כן לא היה מסתפק עצמו בזה, וטרח וייגע בכל עת ובכל שעה, וקיבל יסורין על עצמו, יסורים קשים ומרים, אשר כמעט אין דוגמתם בעולם, והירבה בתפלות ותחנונים ובהפצרות ובקשות רבות ובעגועים וכסופין גדולים ונוראים מאד מאד, עד שבא להשגה ומדרגה יותר עליונה; ואחר כך, תכף שזכה לזאת ההשגה, ואז היה קצת בשמחה, ולפעמים זכינו לשמוע מפיו שהודיע לנו, שכעת נודע לו חדשות וכו', ואז היה שמח קצת, ואחר כך, תכף שזכה לזה, אחר כך התחיל עוד מחדש, ושכח כל העבר כאילו לא התחיל עדיין כלל, וחזר והתחיל מחדש כמו שמתחיל לילך וליכנס בקדושת ישראל.

ולפעמים היינו שומעים מפיו הקדוש בפרוש, שאמר בלשון השתוקקות וכסופין: **איך זוכין להיות יהודי**. ואמר זאת באמת ובתמימות גדול, כאילו לא התחיל עדיין כלל, וכן היה כמה פעמים. והיה תמיד הולך ועולה ממדרגה למדרגה, אף על פי שזכה למדרגות גבוהות ונוראות מאד למעלה למעלה וכו', אף על פי כן מעולם לא היה מקרר דעתו בזה כלל, ותכף אחר כך היה לו לב נשבר, והיה לו רחמנות גדול על עצמו בהכנעה גדולה וכו', כנזכר לעיל, עד שזכה למדרגה יותר גבוהה, וכן היה דרכו תמיד, עד הסוף. וכמה וכמה פעמים היה דרכו, שאמר, שעתה אינו יודע כלל, כלל וכלל לא, ופעמים נשבע על זה,

שבאמת אינו יודע כלל, אף על פי שביום הקודם ובשעה הקודמת גילה דברים עתיקים, אף על פי כן אחר כך אמר, שאינו יודע כלל; ובעניין זה היה חידוש גדול מאד מאד, ואמר בפרוש על עצמו, שהתורה שלו הוא חידוש גדול מאד, אבל ה"אינו יודע" שלו הוא חידוש גדול ביותר, היינו עניין הנ"ל, כי בכל פעם היה דרכו לומר, שעכשיו אינו יודע כלל. ועיין עוד מזה במקום אחר (עיין ספר חיי מוהרי"ן - סימנים רטו רפג ועוד).

וכבר נשמע מפיו הקדוש שאמר, כי יש צדיקים, שעבדו וטרחו, עד שזכו לאיזה מדרגה ומעלה, כל אחד כפי מעלתו; כמו, למשל, אצל מלך, ששריו זוכין על ידי עבודתם כל אחד לאיזה מעלה, לאיזה התמנות גבוה, כפי עבודתו; אבל על עצמו אמר, שאם היה יודע, שהוא עכשיו באותה המעלה ומדרגה של אשתקד, אינו רוצה את עצמו כלל (ואמר בלשון גנאי על עצמו על עניין הנ"ל אם היה נשאר במדרגה של אשתקד), רק בכל פעם הוא עולה ממדרגה למדרגה. ויש הרבה מאד בעניין זה לספר, אך אי אפשר לספר כל זה בכתב כלל, כי אם מי שזכה לראות בעיניו ולשמוע באזניו, היה יכול לשער בלבה מעט מקצת עניין זה, איך לעולם לא היה עומד על מדרגה אחת בשום פעם, רק תכף היה משתוקק לעלות למדרגה גבוהה יותר, עד שזכה וכו', וכן לעולם; והיה חידוש גדול בעניין זה. וכל זה היה כפי תפיסתו המעוטה, ויותר מזה יש בעניין זה סתרי נסתרות, פלאי פלאות, ודי בזה.

מכתב

(מספר אָבִי הנחל - מכתב קטן)

אהובי חביבי, מר ... ששם את לבו להימשך אל האמת האמתית, הפודה מכל הצרות, אשרי חלקו. ברכה ושלוש וחסד לאורך ימים. על ידי דיבור קל של הצדיק, נפתח אור גדול, אזי בנקל לבני אדם להשיג חכמות רמות. כשכבר הימים באים והגיע האדם לעת זקנותו ומתחיל היום וערו, וכשראה שעבר רוב שנותיו, אזי על פי רוב רוצה להתחיל להרהר בתשובה ולהתקרב לה' יתברך באמת, מתגבר הבעל דבר ומתפשט מאוד, למונעו מדרך החיים, חס ושלום, ואינו רוצה להניחו לצאת מתאוותיו ורשתיו, אשר נלכד בהם. ואזי עיקר הנסיון של האדם. אז צריך להסתכל בעצמו מאוד, על אחריותו וסופו, ולהתגבר ביותר ויותר לקשר עצמו היטב לצדיק האמת, שהוא בחינת משה משיח, שמחזיק בהתחזקות גדול מאוד, בלי שיעור וערך ומספר, להתחזק להתחיל בכל פעם מחדש, להתקרב לה' יתברך כאילו עכשיו נולד. ולבלי ליפול משום דבר שבעולם. והעיקר שצריך להתגבר כנגד בחינת המוחין דקטנות, שהם מתגברים מאוד על האדם ורוצין להפילו בדעתו, כאילו אין לו עוד תקווה, חס ושלום.

רק ידע ויאמין בדברי הצדיק האמת, שצדק בקול גדול וחזק, כי אין שום יאוש בעולם כלל. כי לגדולתו אין חקר. ובגודל רחמיו יתברך, יכול להפיק הכל לגמרי, מרע לטוב, ומעוונות לזכיות על ידי תשובה! דברי הצדיק האמת, שמחזק אותנו מאוד להתחזק ברצונות וכיסופים טובים לה' יתברך תמיד בכל מה שעובר עלינו, ומודיע לנו, כי אין שום יאוש בעולם כלל.

דברים אלו, צריכין אנחנו לזוהר בהם, להכניסם בלבנו כטל וכמטר. כי כמו הטל והמטר, שיורדין טיפת מים בארץ, ואחר כך צומח מהם צמחים נפלאים, כמו כן צריכין להכניס הדיבורים אלו בעומק הלב היטב, עד שיצמחו בלב ויעשו פירות טובים. כי דברים אלו להתחזק בה' יתברך תמיד, צריכין להאזין היטב ולהבין דבר מתוך דבר, להבין היטב רמיוותיו של הצדיק, עד היכן, עד היכן צריכין להתחזק לעולם, כי אי אפשר לבאר כלל, כל הצורך בדברים הללו בפרטיות, רק ברמז, שמורה לך הדרך, בדרך זו תלך ועל ידי זה וכו', ומרמז להתחזק תמיד ברצונות וכיסופים וצדקה ושאהגה שיש לפעמים לה' יתברך, ועל ידי זה בוודאי יזכה סוף כל סוף לגאולה שלימה, לשוב לה' יתברך באמת! עיקר עיכוב הגאולה, הוא רק על ידי מחלוקת. כי בכל דור נמצאים בני אדם גדולים וחשובים שיש בהם ניצוצי דתן ואבירם. והם חותרים להרחיק מהצדיק האמת בחינת משה. ועל ידי זה נתגלגלו כל הצרות והחורבנות של עכשיו. אך אף על פי כן, אתה מרום לעולם ה'. כי גם כמו כן, נמצאים בכל דור ודור צדיקים וכשרים אמיתיים, שהם נלווים אל הצדיק הגדול, המובחר, ושמחים לקראתו ושומעים לעצתו. ועל ידי זה תבוא הגאולה שלימה! יש לפעמים, שדייקא כשאדם מגיע למקום נמוך ורחוק מקדושת ישראל מאוד מאוד, שם דייקא יתעורר בהתעוררות גדול לה' יתברך. ויש בזה כמה טעמים ובחינות!

יצא לאור, סט הנפלא של
חמשה חובשי תורה
עם פירושים על
פרשת השבוע לפי ספרי
רבינו נחמן מברסלב
ותלמידיו הקדושים

להזמנות:

050-6754970 / 02-6287628